

Magyar Plakát Társaság

A LENGYEL INTÉZETBEN, 2005 JANUÁR

Maczó Péter

Művészet e a plakát? Ez pesze nem lehet kérdés. A kérdés az: meddig? És erre a kérdésre minden tervezőgrafikus meg-rezdül. Ha innen nézzük, természetes, hogy a műfaj jeles alkotói meg-mentésére összefogtak.

Együtt, ellenfényben...

Nagy örömmel vettem a meghívót, amely szinte utat mutatva – kassákosan szólva –, manifestuma is lehetne a Magyar Plakát Társaságnak:

Fontosnak tartjuk a magyar és az egyetemes plakátművészet hagyományainak és szellemiségének folyamatos ápolását, és azt szeretnénk, hogy szakmánk esztétikai és etikai színvonalja a változó világ kihívásai között se szenvedjen csorbát.

A plakátművészet, amely a huszadik század egyik legelevenebb műfaja volt, a huszonegyedik században teret veszít, és átalakulni kénytelen. Elegendő erőt érzünk magunkban ahhoz, hogy tervezői és szervezői tevékenységünkkel e változó fel-tételek közt is hatékonyan szolgáljuk a plakátművészet jövőjét, tudjuk azonban, hogy e célok csak szakmánk legkiválóbbjainak összefogásával és segítő tá-

mogatásával válhatnak valóra. A Magyar Plakát Társaság alapító tagjai: Árendás József, Balogh István, Bányai István, Baráth Ferenc, Ducki Krzysztof, Felvidéki András, Kemény György, Keresztes Dóra, Orosz István, Pinczehelyi Sándor, Pócs Péter, Rosztoke Vladislav és Schmal Károly.

A társaság emblémája lendületes absztrakció: papírtekerces éle, amely régi metszeteken az öles léptekkel gyalogló plakát-ragasztó fiú hóna alól kandikál elő. Sejthetően igen baráti, meleghangú volt az első találkozás: majdnem férfiklub. (Vajon maga a műfaj diktálja ezt? Hölgycet alig ismerünk...) Régi pályatársak vonultak fel itt. Részben tanárok és tanítványok is: ha

Balogh Istvánra gondolok, aki az alapítók doajene. Még egy korábbi konfiguráció, a Pappcsoport beltagja volt. (Róluk is illene szót ejteni talán: azok a hetvenes-nyolcvanas évek!)

Fele részben a Magyar Iparművészeti Főiskola régi hallgatói, akik már mind bizonyítottak, s díjakat arattak a tervezőgrafika különféle területein.

Aki tájékozott e téren, az rögtön észrevehette, hogy a sok sikert megért DOPP csoport a maghoz tartozik. Más és más stílusok azért, de deklarációjuk szerint egy irányba húznak. Talán mondhatnánk, példát mutatnak akkor, amikor a műfaj már nem divatos. Leginkább csak biennálék hagyományos

motorja. Ott még mindig jól teljesít. (Békéscsabán egy picit megingott, de erről szól majd avatottabb is e lap hasábjain.)

Vannak hirdetőoszlopok a városban ma is. Rajtuk nagy rendszerességgel a Hvg borítói hirdetik a lapot, és némi koncert-kultúra, elég vegyes felhozatal, egy kaptafára készült amerikai filmplakátok itt-ott, más alig.

A kiállítás falán 25 poster, ad absurde plakátok a plakátról.

Megszülettünk! Gratulálunk, semmi komplikáció, semmi sikoltozás (plakátnál belefért volna), inkább elegáns meghajlás. És el...

De nem! Kedves Uraim, és Hölgymek! Ugye a java majd ezután következik!

